

HJÄRT LUNG

YSTAD-SJÖBO-SKURUP

25 år
1988 - 2013

Inledning

25 år i medmänsklighetens tjänst. Den värdegrund som idag gäller och som vår förening i grunden alltid arbetat efter, men som kanske i ord icke har uttryckts just på detta sätt, har enligt min mening givit ett fantastiskt resultat. Kunde Ann-Kristin Persson och Börje Jönsson med flera som bildade vår förening se bilden framför sig av det föreningen under dessa år har åstadkommit för sina medlemmar? Ja det kunde dom säkert. Idel positiva medlemmar och fantastiska aktivitetsledare som helt ideellt arbetar för tanken att hjälpa till att få medlemmarna till en bra livsstil.

Det finns organisationer som har halverats under den tidrymd vår förening har funnits till och som för en alltmer tynande tillvaro. Så icke vår förening! Vad beror detta på? Jag tror att det beror på dom föregångsmän som har funnits i vår förening från början. Sådana som har arbetat oförtutet och ideellt under alla år och

som hjälpt till att skapa den positiva attityd som idag finns. Visst har vi under något tillfälle kanske haft en downperiod, dvs en nedgång eller svacka, men huvuddelen av vår 25 åriga tillvaro har ändå präglats av positivitet och framgångar.

Vår förening har satt medlemmen i centrum och så måste det naturligtvis vara. Omvärldens inställning styr också väldigt mycket hur vår förening har kun-nat och i framtiden skall kunna nå ut med sitt budskap. Man skall som sittande ordförande i en förening icke namnge speciella personer som åstadkommit bra saker. Risken finns ju då att man glömer vissa kanske ännu viktigare personer än de som man nämner. Men jag vill däremot ta fram ett par saker som definitivt än idag ger ett positivt eko av de svunna åren och ger fortsatt positiv grund för framtiden.

En av dess grundstenar är EHLLA projektet, som innebar, för vår förening, bl a ett fördjupat samarbete med Ystads lasarett. Detta fördjupade samarbete åstadkoms föredömligt

mellan lasarettspersonal och föreningsmedlemmar och beskrivs mer ingående på annan plats i denna skrift. Projektet lever definitivt kvar och har under senaste året ytterligare fördjupats genom den samverkansgrupp eller referensgrupp som bildats med sjukhuspersonal och egenvårdsgrupp från föreningen och som beskrivs i EHLLA projektet

Informationen är en annan av grundstenarna i vår förening och informationstanken kröntes med ett första nummer av PÅ Gång, vår tidning, i mars 1993. Tidningen lever kvar och tack vare ett otroligt arbete av olika medlemmar så kan informationen spridas till medlemmarna på ett bra och nödvändigt sätt. Namnet Hjärt- och Lungsjuka har levt kvar men har numera ändrats till Hjärt&Lung så att föreningen kan leva upp till värdegrunden på rätt sätt även gentemot de medlemmar som icke är sjuka utan vill förebygga att de blir sjuka. Men fördenskull är naturligtvis även fortsättningsvis prioritet ett att leva

upp till målet mot alla medlemmar att hjälpa dem till en förändrad livsstil med hjälp av våra båda flaggskepp Hjärt & Lungskolan och HLR Hjärt-lungräddning.

Opinionsbildning dvs samhällets och omvärlden i övrigt inställning till vår verksamhet har varit och är ännu mer i framtiden en viktig grundsten för vår verksamhet.

Marknadsföring av vår verksamhet måste vi alla hjälpas åt med på olika sätt

Det innebär att vi arbetar mot ett accepterat mål som är realistiskt och som accepteras av den enskilde.

Torsten Bengtsson

Ett axplock ur vår verksamhet

Föreningen hade haft ett liv före 1988, eftersom det redan 1946 fanns en förening i Ystad, som hette Konvalescentföreningen för tbc-sjuka och hade varit inregistrerad i Hjärt- och Lungsjukas Centralorganisationen i Malmö-hus län, (COHL). Men det fanns inte sedan år tillbaka någon lokal-förening i Ystad utan endast en pärm förvarad i Malmö.

Hjärtrehabilitering

Under våren 1987 startade Hjärtrehabiliteringen på Ystads Lasarett. Starten var en mjuk-start, då den började med endast en patient. Detta berodde dels på ovana, dels på grund av att lokaler och utrustning inte var avpassade för någon större gruppverksamhet.

Men relativt snart blev det flytt till nya större lokaler och fyra träningscyklar inköptes och detta innebar, att det bildades en liten grupp, som tränade samtidigt. Men i all glädjen blev det problem. De tränande patienterna ville inte avsluta sin träning, vilket var nödvändigt, då det måste beredas plats för nya patienter. Medlemmarna kände en trygghet i gruppen, alla

kände varandra och man stöttade varandra.

Under vintern 1987 var det en hjärtrehabiliteringskonferens, där ansvariga för hjärtrehabiliteringen i Ystad deltog. På konferensen deltog Hjärt- och Lungsjukas Riksförbund och presenterade sin verksamhet. Här fanns lösningen på Ystadsproblemet.

EN FÖRENING!

Kontakt togs med Hjärt- och Lungsjukas Centralorganisation i Malmö.

**STARTEN!
DEN STORA DAGEN!
18 MAJ 1988!**

Alla hjärtpatienter, som tränat på Lasarettet kallades till möte i ABF:s lokaler. Syftet var att bilda en förening för att kunna fortsätta med den träning och gemenskap, som man fått under tiden på Lasarettet.

På mötet deltog från Lasarettet

- dr. Krister Arnman, som höll ett föredrag om Hjärt-kärlsjukdom och riskfaktorer samt gav sitt fulla stöd till den kommande föreningen,
- sjukgymnast Ann-Kristin Persson, som informerade om hjärträningen på Lasarettet och om anledningen till mötet men berättade också om Astmaskolan, som då fanns på Lasarettet och leddes av sjukgymnasten Ingrid Andersson.

Från Hjärt- och Lungsjukas Riksförbund deltog styrelseledamoten Åke Magnusson som informerade om riksförbundet.

På mötet föddes en förening med namnet

Hjärt- och Lungsjukas förening i Ystad med omnejd. Interimsstyrelsen
bestod av följande personer:

Börje Jönsson Sven-Åke Yngve Per Ambolt
Ulla Hansson Ulla Bösgård Gertrud Nortén
Lennart Jeppsson Einar Kristensson Bengt Jönsson

Ann-Kristin Persson utsågs till Hedersmedlem för sitt stora engagemang.

Rekrytering av medlemmar gjordes vid de informationsträffar Föreningen hade med de färdigbehandlade patienterna och av den engagerade personalen.

Verksamheten beskrevs som att ”gymnastik och gemenskap är viktigast”. I realiteten bestod verksamheten av motionsgrupper, studiecirklar om hjärta, kost och rökens skadeverkningar. Första året 1988 deltog 44 medlemmar i motionen. Gemenskapen odlades med utflykter både inom och utanför Ystad. Temakvällar började sakteliga komma in i verksamheten.

Föreningen hade startat starkt med motions-aktiviteter genom att direkt efter bildandet börja utbilda motionsledare. Dessutom började intresset bland medlemmarna vakna för del-tagande i samtalsgrupperna, dvs. diskussions-cirklar för hjärta eller lunga. Temakvällarna hade blivit flera och intressantare. Inbjudan till nya medlemmar gick ut. Omdömet om verksamheten ”gymnastik och gemenskap är viktigast” är något som gäller än idag – 20 år efter starten! Det, som Socialstyrelsens nya riktlinjer säger om motionens värde vid hjärt-kärlsjukdomar, var på första

plats hos både Ystadföreningen och Riksförbundet för 20 år sedan.

De första åren var trevande.

Ekonomi var helt naturligt inte stark, Föreningen hade självklart inte någon ekonomisk ”reserv”.

Lokalen låg på Gustavsgatan 3B och kansliet skötte de första åren av Per Ambolt, som var halvtidsanställd kontorist.

Han efterträddes av Inga Oscarsson.

Gemenskapen och den sociala verksamheten har varit omfattande under åren. Det går inte att redovisa allt. Men vi vill ändå presentera en del av den breda verksamheten som har varit i form av cirklar, föreläsningar och resor inom och utom landet.

KONTAKTPROJEKTET

Ar 1992 startade Kontaktprojektet. Det började på ett speciellt sätt. Vid någon av tematräffarna diskuterades att många patienter var mycket oroliga inför framtiden. De kände sig otrygga och kurator och sköterskor hade inte alltid tid att hjälpa dem. De skulle behöva stöd av någon person, som hade erfarenhet av funktionsnedsättningen, kunde prata med dem och skapa större trygghet hos dem.

Föreningen lovade att föra ihop tankarna och skriva ihop något till nästa möte. Kontaktprojektet, blev något helt unikt för Ystad-föreningen. Problemet med sjukhussekretessen löstes på ett elegant sätt genom att patienten själv under samtal med sjuk-gymnast eller kurator skrev på, att dessa fick kontakta vår Förening. Någon av de 16 utbildade personerna, som kallades Kontaktombud, fick göra hembesök hos den aktuella patienten.

Eftersom kurator och sjukgymnast hade god personkännedom, var de mest skickade att utse kontaktombud. Ombuden fick en grundläggande medicinsk information om vanliga psykiska reaktioner i samband med sjukdom och en

genomgång i samtalsteknik. Speciella rutiner utarbetades för kontakten med aktuell patient. Många har blivit hjälpta. Många är tacksamma. En som är mycket tacksam för besöket av kontaktombudet är Föreningens mångåriga studieorganisatör och EVO Birgit Engvall. Tack vare besöket blev Birgit djupt engagerad i det ideella arbetet under många år framöver.

Kontaktprojektet belönades med NOW-stipendiet år 1993

Ett axplock av våra aktiviteter genom åren

Fredagsträffen

Matkurs anno 1986

Boule 2001

Tipsrunda Brasakallt 2006

Gymnastikgrupp Sjöbo 2012

Vävkurs 1991

På gång, föreningstidningen,
startade i mars månad 1993.

Nr 1 Mars 1993

På gång

gav möjlighet för den enskilde
medlemmen att

- taga del av föreningens totala verksamhet
- få reda på när aktiviteter började respektive slutade
- få skriva artiklar i tidningen

På gång skall

- dels **INFORMERA** om verksamheten
- dels **RAPPORTERA** från verksamheten

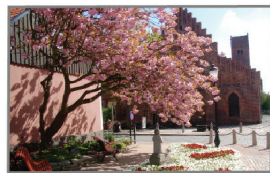
AU och kontorist lade ner mycket arbete på framställandet av tidningen. Allt gjordes för hand med enkel kopiator och i lokalen.

Kassören hade extra huvudbry med kostnaden. Men styrelsen ansåg, att det var värt allt arbete och medlemmarnas rätt att ha information om sin förening.

Tidningen finns än idag, dock med annorlunda skepnad, men med samma värde för den enskilde medlemmen och för de externa intressenterna.

Nr 1 - juni 2013

HJÄRT LUNG
YSTAD-SJÖBO-SKURUP

Flera bilder från våra aktiviteter genom åren

Bellmanafteon 2006

Boule tävling 2012

Vattengymnastik 2012

Abbekås 2006

Borstbindning 2010

Hjärt o Lungdagen 2012

Styrelsen 2013
med övriga
medarbetare

År 1995 var för mig ett ödesår i flera avseende. Det innehöll både sorg och glädje. Sorg för att jag fick en hjärtinfarkt Glädje för att jag gick med i Hjärt- och Lungsjukas förening och lärde känna Birgit Engvall och en massa andra trevliga människor. Birgit hade varit medlem i två år och var med i styrelsen. Hon var också en av dem som utsågs att utforma Hjärt- och lungskolan tillsammans med K G Leufstedt och Per Ambolt .Det var ett projekt från Länsföreningen som stöddes ekonomiskt av Malmöhus landsting.

Projektet kallades E H L L A (Eftervård Hjärt- och lungsjuka och lasarettet)

Aktiviteterna som skulle drivas var: Motion, samtalsgrupper hjärta och lunga, kost, rökavvänjning och stresshantering. Vi fick igång alla aktiviteterna genast efter det att ledarna gått igenom en gedigen utbildning på hemmaplan. Två kvällar i Lokalen och församlingshemmet, 2 dagar på Löderups strandbads restaurang samt 1 dag på Continental i Ystad. Cirka 30 medlemmar deltog

Vill ni veta mera finns dokumentation i Föreningslokalen samt foto på deltagarna.

År 1998 blev jag vald till ordförande i föreningen. Vid min sida hade jag Rune Petersson som sekreter-

are, Lars-Arne Gabrielsson som v. Ordförande och Bertil Larsson som kassör. På kansliet jobbade Inga Oskarsson .Hon var bra för hon kände alla människor. Till sin hjälp hade hon ALU anställda som byttes efter sex månader De behövde vi inte betala för. När det tog slut infördes något som kallades 50 + och då anställdes Ulla Hellblad. Nu hade vi två fasta medarbetare. Vi hade fullt i alla cirklar i Hjärt- och lungskolan. Allt gick som på räls. Pysselkvällar, litteraturcirklar, hur hade statarna det förr i världen fredagsträffen, tyska m.m. hade vi också på programmet .Vi spelade boule och dansade linedans. Även HLR var aktiva. Dock inte i samma utsträckning som nu.

En referensgrupp bildades med lasarettet. Från lasarettet deltog Gustav Tallroth, Ann-Christin Persson och Elisabeth Persson. Från föreningen Birgit Engvall, Gussi Gammil samt undertecknad. Vi hade minst två sammankomster per år. Vi diskuterade hela projektet, utformning mm. Lasarettet skulle stå för den medicinska behandlingen. Föreningen skulle hjälpa till med eftervården. Vi besökte och informerade personal på vårdcentralerna i Ystad, Sjöbo och Skurup. Vi ordnade flera utställningar på lasarettet och i Parken.

Föreningsmöte ordnades en gång i månaden utom i juni, juli och augusti. I december hade vi julfest med dans.

I början var vi i Cabinen, men så blev den för liten, sen fortsatte vi i Parken.

Det var sällan under hundra mötesdeltagare men så hade vi också fina föreläsare från lasarettet och trakten i övrigt.

Riksförbundet berömde oss och uppmuntrade oss. Två kurser betalade de, en på Saltsjöbaden i 2 dagar för aktivitetsledare och en, också på 2 dagar i Skåne Tranås för länsföreningens aktivitetsledare. Hjärt- och lungskolan samlad sina aktivitetsledare minst en gång om året. Vi var på Risselmagasinet, Svaneholms slott och på den nu nedbrunna Nils Holgersson gården. Vartannat år skickades medlemmar på utbildning i länsföreningens regi. Det var inte svårt att få deltagare.

Gemenskapen och samanhållningen var stor. Gamla aktörer byttes ut mot nya.

Åke Lundborg blev sekreterare, vice ordförande blev först Gussi Gammil och sedan Stig Andersson. Kassör var Karl-Erik Nilsson och Marianne Lindhoff Nilsson.

Börje Jönsson var vår tekniske rådgivare. Gotfrid Larsson, Gunnel Larssons man hjälpte mig med små

reparationer i lokalen. Han var konsthantverkare och skänkte de fina tenn ljusstakarna som finns i lokalen. Egen sånggrupp hade vi också med flera dragspelare och Ragnar Frihd som spelade på såg och underhöll oss ibland på mötena. De anordnade årligen en välbesökt grillfest på Cabinen, som var till stor förnöjelse.

Tipspromenader anordnades också fyra ggr om året i Ystad och Skurup. Sjöbo hade då som nu sina egna där alla fick delta. Resorna hade Rune Peterson hand om. Både de i utlandet och de längre inom landet Börje Andersson ordnade de i närmiljön. Makarna Grauers hade blivit medlemmar i föreningen och deltog aktivt från första början. Vi hade ett visst samarbete med en sömnappné grupp men de startade senare en egen förening.

Kontakten höll vi med våra medlemmar via PÅ GÅNG, vår föreningstidning. Som kom ut 4 ggr år. Det var en rolig tid, som gav mig mycket. Tack igen till alla som ställde upp.

Detta är lite av vad jag minns.
Maj Svensson

EHLLA

Under våren 1995 tog Hjärt- och Lungsjukas Länsförening i Malmöhus län upp frågan ”om startandet av ett projekt inom kommande Ystad-Österlens sjukvårdsdistrikt. Målet för projektet var att skapa en fördjupad samverkan mellan Ystads Lasarett och Hjärt- och Lungsjukas Förening i Ystad-Sjöbo-Skurup”.

Denna gick ut på att parterna, Lasarettet och lokalföreningen, tillsammans skulle fullständiga en så långt som möjligt heltäckande eftervårdskedja. Lasarettet skulle svara för den medicinska och behandlingstekniska delen, lokalföreningen för långsiktig eftervård med sina resurspersoner. Samverkan, symboliserad som en bro med klaffar med olika resurser, skulle ”klaffas” ihop.
”Arbetsnamn EHLLA = Eftervård Hjärt- och Lungsjuka och Lasarettet”.

Projektet, ett pilotprojekt från Länsföreningen, finansierades av bidrag från Malmöhus läns Landsting.

Idén förverkligades och blev enligt ett modernt ord ”ETT KLIPP” för Föreningen, för Hjärt- och Lungsjukas Länsförening

i Malmöhus län och för många föreningar i hela Hjärt- och Lungsjukas Riksorganisation.

Det föddes idéer, det skissades och skrevs, det layoutades, professionen backade upp. Malmöhus läns landsting stödde projektet EHLLA med pengar. Arbetsinsatsen var stor under tiden 1995-05-10--1996-10-08, vilket bevisas av att 23 info- och arbetsmöten hölls av samarbetsparterna.

Föreningen har, sedan den startade 1988, arbetat med aktiviteter inom rehabilitering såsom motion, samtalsgrupper och kostcirklar. För att EHLLA skulle ge det resultat, som dess idé kräver och som den har gett under åren, krävdes att Föreningen hade en innehållsrik och effektiv Hjärt & Lungskola. Skolans koncept och verksamhet var under uppbyggnad på Riksförbundet och Föreningen byggde upp en komplett Hjärt & Lungskola parallellt med Riks-förbundet.

”Tanken bakom Hjärt- och Lungskolan är att hjärtsjuka, lungsjuka och deras anhöriga oavsett ålder och kön ska erbjudas att ta del av aktiviteterna, som ingår i Hjärt & Lungskolan. Syftet är, att med långsiktigt arbete nå ett bra rehabiliteringsresultat.

Aktiviteterna är följande:

Motionsverksamhet

Samtalsgrupper

Kostcirklar

Rökavvänjning

Stresshantering

Hjärt-lungräddning

Föreläsningar”

Föreningens Hjärt & Lungskolas fördelar är:

- Den tar **hänsyn** till både kropp och själ
- Den **bedrivs i grupp** där även de anhöriga uppmuntras att delta
- Den kan med fördel användas i **förebyggande** syfte
- Den ger **trygghet** för dem som deltar
- Den **pågår** under en **lång tid**.

Föreningen har haft ansvaret för EHLLA-projektet och Hjärt & Lungskolan men det praktiska ansvaret har legat på EVO, som ansvarade för både hjärt- och lungverksamheten i Föreningen samt en EVA-grupp = eftervårdsarbetsgrupp, som bildades 1997 för att praktiskt stödja EVO i dess arbete. Vid sekelskiftet delades EVO-ansvaret upp på två personer, hjärt- respektive lung-EVO. Numera ansvarar en arbets-grupp

Föreningen Föreningen har haft ansvaret för EHLLA-projektet och Hjärt & Lungskolan men det praktiska ansvaret har legat på EVO, som ansvarade för både hjärt- och lungverksamheten i Föreningen samt en EVA-grupp = eftervårdsarbetsgrupp, som bildades 1997 för att praktiskt stödja EVO i dess arbete. Vid sekelskiftet delades EVO-ansvaret upp på två personer, hjärt- respektive lung-EVO.

Numera ansvarar en arbetsgrupp för eftervårdsverksamheten.

EHLLA-projektet hade aldrig kunnat genomföras och resultatet inte blivit så fantastiskt, om inte alla och envar engagerat sig och bjudit på sin kraft, kreativism, kunnighet och uthållighet.

Värdegrund

”De medlemmar, som drabbats av hjärt eller lungproblem ,skall efter sjukhusvården hjälpas att återgå till ett normalt liv samt hjälpas att förebygga att på nytt bli drabbade.

De medlemmar,som ännu icke drabbats,skall hjälpas att förebygga att de drabbas”

Hjärt/Lung 25 år.

När Torsten Bengtsson bad mig skriva en artikel till Hjärt/Lungs jubileumsskrift tvekade jag inte att tacka ja och jag blev både stolt och glad över uppdraget. Jag funderade lite på upplägget, men kom fram till att det enda jag kunde göra var att berätta om mina egna upplevelser och erfarenheter, så att säga ur mitt eget, något begränsade perspektiv. Jag är inte säker på årtal och sådant, och inte heller att det finns en kronologisk ordning i min berättelse, men vad gör det!

Jag och min fru Gun blev medlemmar 1995 eller möjligen 1996, vi minns inte riktigt, men det spelar ingen roll eftersom, vad jag har hört, all tid före 1/1 1997 bara försvunnit ur rullorna, så officiellt kom vi med då. Nils-Gösta Wiedeman hette han som var ordförande. Tyvärr insjuknade och avled han och Arne Ekstedt, som varit ordförande före Nils-Gösta, återinträdde som tillförordnad och blev kvar till årsmötet 1998 då Maj Svensson blev vald.

Vi hade deltagit i ganska många aktiviteter fram till dess. Vi gympade två gånger i veckan, vi utbildade oss i hjärt- och lungräddning, vi gick tipspromenad när sådan arrang-

erades, vilket var mycket sällan och vi besökte alla månadsmöten i Surbrunnsparken. Vi tyckte att vi kommit med i en väldigt trevlig förening och eftersom vi var relativt nyinflyttade i Ystad, fick vi många nya vänner och bekanta. Arne Ekstedt, som gick i samma gymnastikgrupp som jag, tjtade dock nästan oavbrutet på mig att jag skulle engagera mig i styrelsearbetet, men jag hade nyligen pensionerat mig från ett väldigt stressigt jobb med en massa resor och möten, så jag tyckte det var skönt att slippa ansvar och plikter, så jag tackade hårdnackat nej.

- ”Jo men du som har möten som en del av jobbet, du skulle ju passa bra till sekreterare,” sade han. ”Du vet, han som är det nu skall sluta, och det enda du behöver göra är att skriva protokoll en gång i månaden, det blir ingen belastning alls.” Till slut lyckades han övertala mig, så i Majs första styrelse blev jag vald till sekreterare. Vice ordförande var Lars-Arne Gabrielsson och kassör Bertil Larsson. Maj, Bertil, jag och så Birgit Engvall, som var eftervårdsombud, bildade också AU, arbetsutskottet, vars uppgift var att behandla och förbereda alla beslut och ställningstaganden för de månatliga styrelsemötena.

De närmaste tre åren skrev jag

många protokoll, det stämmer, men jag hade ju vanan inne så det var inga problem och ännu mindre problem blev det när jag förändrade protokollen så de, som jag tyckte i alla fall, blev lättare att läsa och hantera också i efterhand. Jag gick faktiskt in med liv och lust för min uppgift för med en oerhört entusiastisk, kunnig och energisk ordförande som Maj Svensson blev även jag väldigt inspirerad. Man kan inte säga att jag var speciellt aktiv när det gällde vård- eller rehabfrågor. Jag var, sanningen att säga, väldigt okunnig om sådant, utan de frågorna skötte i huvudsak Maj och Birgit Engvall med ackuratess. Däremot var jag mer aktiv när det gällde organisatoriska frågor. Jag ansåg på den tiden att en förening som vår i princip skulle drivas som ett företag, något som jag hade en viss vana vid sedan tidigare. Maj delade dock inte den uppfattningen, vi hade ett otal diskussioner som Maj alltid gick segrande ur, men nu, i efterhand, inser jag att hon nog hade rätt.

När det gällde själva styrelsearbetet satte vi igång med ett stort antal nya projekt och cirklar och jag vill påstå att vi lade ytterligt stort fokus på medlemsvård, att ha personliga kontakter med så många medlem-

mar vi bara hann med. För det gäller att hinna med omsorgen om dessa också. Det är inget självändamål att ha en massa medlemmar om man inte hinner med att sköta dem. Medlemsantalet ökade snabbt, väldigt mycket beroende på det samarbete vi hade med lasarettet.

För att direkt fånga upp de nya, arrangerade vi välkomsträffar på kansliet för nyblivna medlemmar i akt och mening att informera dessa vad vi höll på med, och dessa träffar blev mycket uppskattade. Trots alla våra ansträngningar hade vi ändå bara återkommande kontakter med c:a 45 – 50% av medlemmarna. Vi försökte analysera varför, skickade ut enkäter och bad om råd för verksamheten, men förgäves, och jag tror aldrig vi kom till någon egentlig slutsats. Vi ordnade återkommande tipspromenader och tiggde priser till de som hade flest rätt, precis som vi tiggde priser till våra lotterier vid månadsmötena. Ofta snitzlade vi banor med Jaktpaviljongen som utgångspunkt. Där fanns det terräng och möjlighet att lägga upp banor även för medlemmar som hade problem med rörligheten. Efter promenaden drack vi kaffe och åt bullar och hade en trevlig social samvaro. Vi hade mestadels tur med vädret också. Vi arrangerade också

fågelskådning med Gustav Tallroth som ciceron och Maj fixade matlagningskurser på Risselmagasinet, jag tror det stavas så!

Ett av mina hjärtebarn var medlems-tidningen ”På Gång” som då utkom betydligt oftare än vad den gör idag. Mitt åtagande bestod i att stå för merparten av skrivandet förutom ”ledaren” som Maj alltid författade. När underlaget var färdigskrivet satte Börje Jönsson och jag oss ner och letade fram bilder och formulerade rubriker och sådant. Sedan gjorde Börje resten fram till ett färdigt original, vårt samarbete fungerade alldeles utmärkt, och Börje var ytterligt kapabel.

Samtidigt med tidningen blev jag också ansvarig för reseverksamheten, framför allt för utlandsresorna. Jag använde då På Gång som en sorts marknadsföringsinstrument genom att beskriva resmålen ganska detaljerat med sevärdheter, kostnadsläge, valutor mm mm. Jag besökte också olika bussbolag och framför allt Hagestad Touring var mycket professionella och han tog på sig specialresor, baserade på mina önskemål, bara för medlemmar i Hjärt- och Lung. Faktum är att vi alltid hade fulla bussar. Jag arrangerade även ett antal julmarknadsresor till t.ex. Bremen, Kiel och Lübeck som

var mycket lyckade. Före resan fick alla resenärer ett rese – PM för att inte glömma något nödvändigt. Vid längre resor ordnade jag frågesport i bussen för att förkorta resan och sedan blev det prisutdelning på kvällen vid middagen, med förstås hoptigga priser.

Under min tid i styrelsen skrev jag också en teaterpjäs, ett sånglustspel som hette ”Sjuka pengar” som ironiserade med sparivern inom sjukvården. Den framfördes i Surbrunnsparken under en påskfest, alla rollerna besattes av medlemmar och den regisserades av, numera framlidne, Lasse Bengtsson och blev, så vitt jag förstår en succé.

Så, för nu ganska många år sedan kom Fredagsträffen in i mitt liv och där, under familjen Donaths ledning, trivdes jag som fisken i vattnet. Efter något år frågade jag om jag fick ta hand om en och annan fredagseftermiddag och jag tror the Donaths blev glada för avlastningen. När så det såta paret tyckte att de hade gjort sitt som ledare, något de gjort med den äran, tog jag över Fredagsträffen och så är fallet än idag och ännu har jag inga planer på att avgå, för vi har så himla trevligt där.

Ja mina vänner, det här var, väldigt summariskt, mitt och min frus, liv i

vår förening. Jo, jag glömde en sak. För två-tre år sedan skrev jag en revy med nästan bara sångnummer som även den uppfördes i Parken av enbart medlemmar och vi som framförde den hade i alla fall kul. Som sammanfattning av vår tid i Hjärt- och Lung måste vi säga att vi haft väldigt trevligt den allra mesta tiden. Vi tror stenhårt på vår förening och vi bockar och tackar för tiden som vi haft nöjet och äran att spendera med dess medlemmar, och vi önskar vår favoritförening all lycka och framgång även fortsättningsvis!

Tack ska`ni ha!
Rune Petersson

Tysklandsresan 2001

Bornholmsresan 1995

25 ÅR – är INTE många år, MEN många år.

Föreningen har arbetat **med medlemmen för framtiden**. Föreningen är fortfarande **PÅ GÅNG**.

VISST! MEN det stora och äkta TACKET för allt ideellt arbete, som lagts ner av otaliga funktionärer, är att

HJÄRT LUNG
YSTAD-SJÖBO-SKURUP

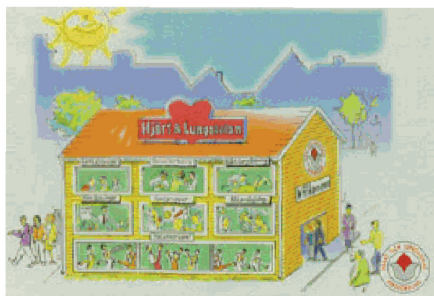
- har fått möjlighet att driva en 25-årig verksamhet
- har under sin 25-åriga verksamhet nått fram till målet att hjälpa hjärt- och lungsjuka i sitt arbete med sin egen livsstilsförändring
- har haft en god omsorgsinriktad miljö
- har blicken riktad framåt och **är PÅ GÅNG**

Adressat

B FÖRENINGSS
BREV

PORTO
BETALT

Hjärt & Lungskolan

Viktigt att kunna!
HLR
Lätt att lära!

Avsändare

HJÄRT ♦ LUNG

YSTAD-SJÖBO-SKURUP

Trädgårdsgaten 26

271 34 YSTAD

Tfn 0411-730 66